

VISSZHANG

■ A történelmi regény kérdéseit körüljáró augusztusi lapszámunk gyors visszhangjából idézzük Ilia Mihály, a szegedi *Tiszatáj* egykori kitűnő, legendás főszerkesztőjének leveléből: „Nagyon gazdag szám, még a Korunk szokott szintjén is fölül van.” Papp Gábor, a Kossuth Kiadó által megjelentetett folyóirat, a *BBC History* főszerkesztője írja: „...pontosan meg nem határozható tárgykörében a legjobb magyar folyóiratnak tartom a Korunkat. Fanyar iróniával csak azt mondhatnám, hogy csupán a lapcím biceg: ez már nem ennek a kornak szól, hanem egy letűnő, másfajta intellektualitásra nyitott világot idéz. [...] A mostani számuk egészen kimagasló – a szeptemberi számunkhoz képest már későn kaptuk meg, de az októberiben feltétlenül adunk egyoldalas ismertetőt. Egyébként szívesen közölnék – ha kívánatosnak tartja – egy előfizetési hirdetést, egy-egy szám esetében előzetes tartalmat/ajánlót.” És még egy főszerkesztői ajánlatról számolhatunk be: a budapesti Nemzeti Galéria „Sors és jelkép” cím alatt szervezett, erdélyi nagy képzőművészeti kiállítás katalógusának budai bemutatóján (a 398 lap terjedelmű könyvben megtalálható Kántor Lajos tanulmánya is, *A „két” Korunk és az új művészet, 1926–1986*) P. Szabó Ernő művészettörténész, az *Új Művészet* főszerkesztője felajánlotta a lapcserét a *Korunk*nak.

■ A „Korunk-holding” egyéb augusztusi eseményekről, pozitív visszhangokról is beszámolhat. A Kolozsvári Magyar Napok egyikére tervezett előadás a Korunk Akadémia „Történelem és emlékezet” sorozatában már előzetesen éles sajtótámadásoknak volt kitéve; A „Horthy Miklós emlékezete” nem az előadó, Romsics Ignác akadémikus neve okán, hanem a román nacionalista politikai erők feltételezése miatt vált „gyanússá”. A KMN szervezőit és a *Korunkot* támadták amiatt, hogy – a gyűlölködést szítók szerint – az önkormányzat pénzén tartanak megemlékezést az úgymond háborús bűnös kormányzóról. A felfokozott érdeklődés eredményezte, hogy – mint a *maszol.ro* internetes hírportál írja – „talán még soha nem kellett befogadnia akkora tömeget az Erdélyi Múzeum-Egyesület konferenciatermének”, mint augusztus 19-én. A nagy többségben magyar hallgatóság mellett a jelen lévő román média meglepetéssel tapasztalhatta, hogy Romsics Ignác tudományos objektivitással elemezte a Horthy-kultuszt és ellenkultuszt, így hát „a szimultán románra is fordított előadás valószínűleg csalódást okozott a szenzációt szimatoló sajtósoknak” – számolt be az eseményről a *maszol.ro*.

■ Könyvbemutatóinknak ugyancsak sikere volt a Kolozsvári Magyar Napokon. A *Valahol van egy város* bemutatóján, tekintélyes közönség előtt, András Sándor és Csapody Miklós Budapestről, Markó Béla Marosvásárhelyről érkezve, Kelemen Hunor pedig kolozsvári lakosként beszélt sokfelől szerzett városélményeiről. Biró József színművész Esterházy Péter, Szőrényi László és Dragomán György prózáját, illetve Lászlóffy Aladár kötetcímadó versét adta elő. Az *Erdély fővárosa Európában* című „jó kis kötet” a Kolozsvár Társaság székhelyén mutatkozott újra be (a korábbi, fellegrvári kávézóban lezajlott prezentáció után). A *Főtér.ro* hírportálon Fall Sándor így magyarázza minősítését az új Kolozsvár-könyvről: „Azért jó, mert úgy *visz bele Kolozsvárba*, az életét élő, mozgó, színes városba, hogy az olvasónak nem kell hosszú, merengő, nosztalgikus eszmefuttatásokon átrágnia magát. Hanem rövid, színes, de igényes kis írások nyújtanak viszonylag átfogó képet arról, hogy éppen milyen utcákon sétálunk, hol eszünk, iszunk, mit nézünk meg, hol művelődünk és szórakozunk Kolozsváron.” Az ismertetés a fül-szöveget ismétli meg: „útikönyv és olvasmány, fogsasztható formában”.

